

R o z h o d č í n á l e z

Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky

ve sporu Rsp 482/10

žalobce: Česká republika – Katastrální úřad pro Ústecký kraj,
Ústí nad Labem-Neštětice-Krásné Březno, Krčínova 797
IČ: 711 85 194

Jednající : Ing. Karel Čtvrtečka – ředitel,
bez zápisu v OR s registrací ČSÚ – ústřední vládní instituce,

Právně zastoupena : JUDr. Taťána Žáčková – procesní zmocněnec,
Ing. Vladimír Černý – procesní zmocněnec,

Žalovaný GEOS, geodetické služby, v.o.s.
Litoměřice, Nerudova 829/6, PSČ 421 01
IČ : 005 25 391

Jednající : Ing. Františkem Janovským – statutární orgán společník,
se zápisem v OR Krajského soudu Ústí nad labem v oddíle AXXIII., vložka 50

Právně zastoupena : Mgr. Petr Trejbal – advokát,
Litoměřice-Lidická 10, PSČ 412 01

o Kč : 100 000,-- s příslušenstvím

**JUDr. Petr Němec - předseda rozhodčího senátu,
JUDr. Jaroslav Bartoš – rozhodce,
JUDr. Martin Dančíšin – rozhodce,**

po ústním jednání konaném dne 3.6.2010,

r o z h o d l i t a k t o p r á v e m :

- 1. Žalovaný GEOS, geodetické služby, v.o.s., Litoměřice - Nerudova 829/6, PSČ 412 01, IČ : 005 25 391 je povinen zaplatit žalobci Česká republika – Katastrální úřad pro Ústecký kraj, Ústí nad Labem-Neštětice-Krásné Březno, Krčínova 797, IČ: 711 85 194 částku =32 711,90-- Kč do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozhodčího nálezu.**

2. Co do částky =67 288,10-- Kč se žaloba zamítá.
3. Nárok strany žalující k přiznání úroků z prodlení od 15.10.2009 jdoucí z částky =100 000,-Kč až do zaplacení ve výši repo sazby stanovené ČNB a platné pro první den příslušného kalendářního pololetí zvýšené o sedm procentních bodů se z a m í t á.
4. Žalovaný je povinen uhradit žalobci část poplatku za rozhodčí řízení ve výši =2 333,33-- Kč do tří dnů ode dne právní moci tohoto rozhodčího nálezu.
5. Žalobce je povinen nést část zaplaceného poplatku za rozhodčí řízení ve výši =4 666,67--Kč ze svého.
6. Žalující i žalovaná strana nesou další případné výlohy spojené s tímto rozhodčím řízením každá ze svého a na svůj náklad.

P o u ě n í :

Tento rozhodčí nález je konečný a závazný, doručení oběma stranám nabývá účinku pravomocného soudního rozsudku a dle § 28 odst. 2 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů, je soudně vykonatelný.

O d ů v o d n ě n í :

1. V žalobě ze dne 4.3.2010, doručené Rozhodčímu soudu při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky (dále jen „Rozhodčí soud“) dne 10.3.2010, se žalobce domáhal vydání rozhodčího nálezu, kterým by byla žalovanému uložena povinnost zaplatit žalobci smluvní pokutu ve výši =100 000,-- Kč, s úrokem z prodlení od 15.10.2009 do zaplacení ve výši repo sazby stanovené ČNB platné pro první den příslušného kalendářního pololetí zvýšené o sedm procentních bodů s náklady rozhodčího řízení, to vše do 3 dnů ode dne právní moci rozhodčího nálezu.

Žalobce své žalobní nároky odůvodnil tím, že na základě Rámcové smlouvy na poskytování služeb v souvislosti s digitalizací katastrálních map Ústeckého kraje uzavřené dne 3.4.2009 s přílohou č.1 a katalogovými listy č.1,4, přílohou č.2 –seznam možných Poskytovatelů služeb, přílohou č.3 maximální ceny za měrné jednotky katalogový list č.4 týkající se strany žalované, spolu s katalogovými listy jiných subjektů, přílohou č.4 – ujednání o úrovni služeb a sankcí za její porušení, přílohou č.5-vzorový text Prováděcí smlouvy a její přílohy č.1 a č.6, (dále jen Rámcová smlouva) po vyzvání strany žalované k předložení nabídky na uzavření prováděcí smlouvy nebyly respektovány sjednané podmínky shora citovanou Rámcovou smlouvou na poskytování služeb v souvislosti s digitalizací map Ústeckého kraje ze dne 3.4.2009 ve znění příloh tím, že nebyla respektována sjednaná cena =5,-Kč výběru

a vyhledávání identických bodů bez DPH za MJ. Naopak v nabídce byla žalovanou stranou uvedena částka =10,-Kč za MJ bez DPH. Žalující strana se odvolávala na ustanovení čl.8.4. uzavřené Rámcové smlouvy s přesvědčením o povinnosti zaplatit smluvní pokutu ve výši =100 000,-Kč do 30 dnů od prokazatelného doručení výzvy k zaplacení smluvní pokuty stranou žalovanou.

2. Žalovanému byla žaloba řádně doručena, žalovaný se k uplatněným nárokům vyjádřil v žalobní odpovědi ze dne 12.4.2010, doručené Rozhodčímu soudu dne 14.4.2010, ve které navrhl zamítnutí žaloby a přiznání nákladů řízení. Žalovaný neuznává nárok uplatněný žalobou a namítá, že výpočet výše smluvní pokuty tak, jak je žalobním návrhu koncipován je zmatečný a nepřezkoumatelný. Strana žalující dle přesvědčení strany žalované uvádí částku =214 942,56—Kč z níž vypočítává smluvní pokutu, co do výše =100 000,-Kč bez jakéhokoliv odůvodnění, či odkazu na zdroj veličiny, která posloužila pro základ výpočtu smluvní pokuty. Dále strana žalovaná poukázala nato, že je přesvědčena, že dispozice v čl.8.4. Rámcové smlouvy pro uplatnění smluvní pokuty na daný případ nedopadá, neboť žalovaná strana nabídku straně žalující učinila s tím, že na základě této materie bylo možné prováděcí smlouvu k předmětné veřejné zakázce uzavřít. Strana žalovaná připustila, že v položce č.8 Katalogového listu č.4-vyhotovení přehledu, výběr a vyhledávání identických bodů skutečně navrhla namísto =5,-Kč za MJ, částku =10,-Kč za MJ, toto odůvodňovala důsledkem chyby v psaní. Je přesvědčena, že strana žalující k této zjevné početní chybě v nabídce nemusela s odkazem na ustanovení § 76 odst.1) zákona č.137/2006 Sb., přihlížet a žalovanou stranu ze zadávacího řízení vylučovat. Strana žalovaná dále poukázala nato, že její nabídka byla z cenového hlediska pro danou veřejnou zakázku nejvýhodnější s cenou Kč:=3.555 624,80—a další cena, která v soutěži zvítězila byla o částku Kč:=32 711,90—větší s částkou =3.588 336,70—Kč. Dále strana žalovaná poukázala na nepřiměřenost výše smluvní pokuty, co do částky =100 000,-Kč s požadavkem aplikace ustanovení § 301 Obch.Z., které předpokládá, že nepřiměřenou smluvní pokutu může soud snížit. Projevil zájem uhradit rozdíl mezi jím navrženou konečnou cenou ve výši =3.555 624,80—Kč a zvítězivší nabídkou ve výši =3.588 336,70—Kč (Geodetickou kanceláří Nedoma a Řezník s.r.o.) tedy částku =32 711,90—Kč což má představovat škodu způsobenou straně žalující

2. Žalobce se k žalobní odpovědi vyjádřil tak, že odmítá úhradu =32 711,90—Kč a kategoricky odmítl konstrukci žalovaného s tím, že trvá na úhradě smluvní pokuty, co do částky =100 000,-Kč, spolu se zákonnými úroky z prodlení počítané ode dne 15.10.2009.

4. Pravomoc Rozhodčího soudu k projednání a rozhodnutí předmětného sporu dovodil žalobce z rozhodčí doložky obsažené v Rámcové smlouvě, podepsané dne 3.4.2009 žalobcem jako zadavatelem resp.objednatelem a žalovaným jako šestým možným zhotovitelem. Podle názoru rozhodců se jedná o platnou rozhodčí smlouvu podle § 2 zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZRŘ“), která splňuje požadavek písemné formy podle § 3 odst. 1 ZRŘ. Žalovaný ani žalující nevznesli žádnou námitku ohledně platnosti rozhodčí doložky nebo pravomoci (příslušnosti) Rozhodčího soudu.

Žalobce v žalobě ze dne vyhotovení 4.3.2010 doručené RS dne 10.3.2010 zmocnil předsedu RS k jmenování rozhodce, kterým byl ustanoven JUDr. Jaroslav Bartoš a žalovaný

v žalobní odpovědi ze dne vyhotovení 12.4.2010 doručené RS dne 14.4.2010 jmenoval rozhodcem JUDr. Martina Dančišina. Oba rozhodci funkci rozhodce přijali a její přijetí ve smyslu § 5 odst. 2 ZRŘ písemně potvrdili. Takto jmenovaní rozhodci zvolili předsedou rozhodčího senátu JUDr. Petra Němce, který tuto funkci přijal a její přijetí písemně potvrdil. Tak byl v souladu s Řádem Rozhodčího soudu pro vnitrostátní spory řádně ustaven rozhodčí senát oprávněný předmětný spor projednat a rozhodnout. Všichni členové takto konstituovaného rozhodčího senátu současně písemně a bez výhrad prohlásili, že u nich není dána překážka výkonu funkce rozhodce v této věci. Strany žádného z rozhodců neodmítly.

6. Rozhodci z písemných podání stran, z jejich přednesů na ústním jednání a z provedených důkazů zjistili tento skutkový stav a na základě skutkových zjištění dospěli k následujícím právním závěrům.

Podle § 31 odst. 1 Řádu Rozhodčího soudu pro vnitrostátní spory jsou strany povinny dokázat okolnosti, na které se odvolávají jako na základ svých nároků nebo námitek. Přitom bylo stranám ve smyslu § 18 ZRŘ poskytnuto rovné postavení a byla jim dána plná příležitost k uplatnění jejich práv.

7. Rozhodci zjistili, že mezi stranami je nesporné, že mezi nimi (mimo jiné další subjekty) byla uzavřena Rámcová smlouva na poskytování služeb v souvislosti s digitalizací katastrálních map Ústeckého kraje dne 3.4.2009, která předpokládala a sjednávala za podmínek v ní uvedených na výzvu strany žalující předložit nabídku s možností následného uzavření prováděcí smlouvy.

Rozpor mezi stranami sporu je rozdílný náhled na uplatnění smluvní pokuty, co do výše a důvodu, co by sankce za nedodržení ustanovení Rámcové smlouvy na poskytování služeb v souvislosti s digitalizací katastrálních map Ústeckého kraje uzavřené dne 3.4.2009 ve znění příloh, které tvoří její integrální součást.

8. Žalobce požadoval přiznání nároku na zaplacení sjednané smluvní pokuty ve výši =100 000,-Kč, spolu se zákonnými úroky z prodlení.

Žalovaný vznesl námitku neplatnosti ujednání o smluvní pokutě vztahující se k jeho nedodržení cenové nabídky =5,-Kč za MJ(měrnou jednotku) na uvedených =10,-Kč za MJ, to vše bez DPH pro rozpor se zněním Rámcové smlouvy v jejím širším kontextu.. Žalobce tuto konstrukci žalovaného odmítl, podle jeho mínění v rozporu se zněním Rámcové smlouvy bylo chování žalovaného, který nesplnil podmínky dané katalogovým listem č.4 v položce č.8, kdy namísto sjednaných =5,-Kč za MJ ve své nabídce Prováděcí smlouvy ze dne 29.4.2009 kalkuloval s cenou =10,-Kč za MJ.

Strany mají širokou smluvní volnost a ve svém jednání jsou omezeny zákazy a příkazy vyplývajícími z právních předpisů. V konkrétním případě však může dojít k jednání, které sice formálně není s kogentní úpravou zákona v rozporu, ale zcela jasně porušuje zásady poctivého obchodního styku, či porušením smluvní povinnosti půjde o zneužívání práva. V této souvislosti je nutno si uvědomit, že obchodní zákoník předpokládá zdatnost podnikatele a dobrou profesionální úroveň znalostí.

Žalovaný má pravdu v tom, že podle ustanovení § 301 obch.zákoníku nepřiměřeně vysokou smluvní pokutu může soud snížit s přihlédnutím k hodnotě a významu zajišťované povinnosti, a to až do výše škody vzniklé do doby soudního rozhodnutí porušením smluvní povinnosti, na kterou se vztahuje smluvní pokuta. Je prokázáno, že strany sporu si sjednali, že ceny za měrnou jednotku služby v nabídce ceny za plnění dle čl.3.5. písm.c) Rámcové smlouvy nesmí překročit Ceny za měrnou jednotku uvedené pro příslušného Poskytovatele v příloze č.3 Rámcové smlouvy, v našem případě u strany žalované hodnota =5,-Kč/MJ bez DPH. Tyto hodnoty u ostatních účastníků smluvně závazkového vztahu se značně rozcházejí. Strana žalovaná neodmítla předložit Katastrálnímu úřadu příslušnou nabídku a také ji podala, což strana žalující potvrdila, neodmítla uzavřít příslušnou Prováděcí smlouvu, byla vyřazena.

Žalující strana má pravdu v tom, že smluvní (konvenční) pokuta je právním prostředkem směřujícím k zajištění závazku. Dohodou o smluvní pokutě lze zajistit splnění určité smluvní povinnosti vyplývající ze smluvně závazkového vztahu, jako zajišťovací prostředek závisející na existenci hlavního závazku, který je smluvní pokutou zajištěn – smluvní pokutu lze přitom dohodnout, jak pro případ nesplnění vůbec, tak pro případ porušení jakékoli jiné smluvní povinnosti, v našem případě závazku, že ceny za měrnou jednotku služby uvedené v nabídce Poskytovatele, (strany žalované) nesmí překročit ceny za MJ uvedenou pro příslušného Poskytovatele, (stranu žalovanou) v příloze č.3 Rámcové smlouvy.

9. Senát RS se neztotožnil s výpočtem strany žalující vycházející z hodnoty 5% z ceny služeb na digitalizaci katastrálních map pro lokalitu dle příslušné Prováděcí smlouvy uvedené v nabídce Poskytovatele-strany žalované a předložené straně žalující. Podle právního názoru rozhodců o použití moderačního práva ve smyslu § 301 obch.zákoníku, kdy nepřiměřeně vysokou smluvní pokutu sníží s přihlédnutím k okolnostem jejího vzniku je výsledkem procesu rozhodování, který zahrnuje tři postupné fáze. V první fázi senát RS řešil otázku, zda byla sjednána nepřiměřená vysoká smluvní pokuta. Pro toto posouzení zákon žádá kritéria nestanoví; závěr o tom, zda je sjednána nepřiměřeně vysoká smluvní pokuta, je tedy věcí volného uvážení rozhodců. Posouzení otázky (ne)přiměřenosti smluvní pokuty závisí na okolnostech konkrétního případu, zejména na důvodech, které ke sjednání posuzované výše smluvní pokuty vedly a na okolnostech, které je provázely. Není rovněž vyloučeno, aby senát RS již při posuzování této otázky přihlédl k významu a hodnotě zajišťované povinnosti, zákon mu to však neukládá. V případě, kdy senát RS dospěl k závěru o nepřiměřenosti smluvní pokuty, nastupuje druhá fáze jeho rozhodování, kdy posoudí, zda-li použije svého moderačního práva či nikoli, tj. zda-li nepřiměřeně vysokou smluvní pokutu sníží. V třetí etapě resp.fázi senát RS posuzuje, až kam (v jakém rozsahu) nepřiměřeně vysokou smluvní pokutu sníží, kdy je spravedlivé moderovat na částku rovnající se rozdílu nabídkové ceny prací a výkonů nabízené stranou žalovanou a cenou prací a výkonů uzavřenou stranou žalující po vyloučení strany žalované z výběrového řízení. Tato částka se rovná hodnotě =32 711,90—Kč, tento závěr je odůvodněný a je v souladu s ustanovením § 301 obch.zákoníku, proto byla tato částka přiznána a nárok strany žalující do výše této částky moderován. Je nutno připomenout skutkové zjištění, kdy žalující strana vznik škody netvrdila a ani neprokázala, avšak k důkaznímu materiálu předloženému stranou žalovanou prokazující rozdíl konečné ceny veřejné zakázky s vítěznou společností nic nenamítla, ani nic nerozporovala. V posuzovaném případě nesloužila smluvní pokuta (podle projevené vůle

smluvních stran) jen k zajištění samotných povinností účastníků tj. reagovat na výzvu nabídkou s následným uzavřením konkrétním smluvně závazkovým vztahem, nýbrž motivovala účastníky k tomu, aby své povinnosti splnili včas a zejména v dohodnutých maximálních cenách za MJ specifikované v příloze č.3 katalogovém listě č.1 Rámcové smlouvy signované stranami sporu dne 3.4.2009.

Podle názoru rozhodců zákonné úroky z prodlení podle nařízení vlády č. 142/1994 Sb. v platném znění (výše repo sazby pro dané kalendářní pololetí zvýšená o 7 procentních bodů) náleží straně žalující v případě, kdy nebude splněna povinnost stanovená tímto Rozhodčím nálezem straně žalované a stanovená lhůta 3 dnů od právní moci uplyne marně a strana žalovaná bude v prodlení. Strana žalující neobhájila svůj nárok na výši smluvní pokuty, proto ji nemohly být úroky z prodlení počínaje dnem 15.10.2009 jdoucí z částky =100 000,-Kč přiznány.

10. Rozhodci na základě výše uvedeného skutkového stavu a právních závěrů dospěli k závěru, že nároky uplatněné žalobcem v tomto rozhodčím řízení jsou po právu pouze částečně a rozhodli proto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodčího nálezu. Jinými slovy, žalobce v tomto rozhodčím řízení unesl důkazní břemeno pouze do výše 1/3 svého nároku.

11. O nákladech řízení, resp. o povinnosti uhradit poplatek za rozhodčí řízení, bylo rozhodnuto podle § 5a odst. 1 Pravidel o nákladech rozhodčího řízení, která jsou podle § 41 Řádu Rozhodčího soudu pro vnitrostátní spory jeho součástí. Žalovaný ve sporu podlehl pouze, co do výše 1/3 vzneseného nároku a proto je povinen zaplatit žalobci část poplatku za rozhodčí řízení ve výši =2 333,33-- Kč. Zbývající část poplatku za rozhodčí řízení ve výši =4 666,67-- Kč je povinen nést žalobce ze svého.

12. Žalobce nárok na náhradu nákladů na právní zastoupení neuplatnil, požadoval náhradu cestovného při použití osobního motorového vozidla. Jedná se o vlastní výlohy stran, které jsou vynakládány stranami v souvislosti s ochranou svých zájmů. Dle ustanovení § 7 Pravidel o nákladech rozhodčího řízení pro vnitrostátní spory, každá strana nese zpravidla sama výlohy, které jí vznikly. Senát RS tedy straně žalující nepřiznal požadované výdaje.

Žalovaný požadoval přiznání nákladů na jeho právní zastoupení podle vyhl.č.484/2000 Sb., § 3 odst.1) v celkové částce =30 240,-Kč. Senát RS nemohl vyhovět požadavku právního zástupce strany žalované, aby byla přiznána náhrada nákladů právního zastupování dle vyhlášky č.484/2000 Sb., Dle §1 odst.1 této vyhlášky se určuje výše odměny za zastupování účastníka advokátem, nebo notářem v občanském soudním řízení. Protože však rozhodčí řízení se řídí ve smyslu ustanovení § 1 zákona č.216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů režimem tohoto zákona, nejedná se tedy o občanské soudní řízení, je nutno aplikovat, pokud se týká přiznání nároku na úhradu nákladů právního

zastupování vyhlášku č.177/1996 Sb., ve znění vyhlášky č.276/2000 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb-advokátní tarif, proto rozhodci nepřiznali žalovanému náhradu nákladů na právní zastoupení v požadované částce =30 240,-Kč

V Praze dne 21.6.2010

JUDr. Petr Němec
předseda rozhodčího senátu

JUDr. Jaroslav Bartoš
rozhodce

JUDr. Martin Dančišin
rozhodce

JUDr. Bohuslav Klein
předseda Rozhodčího soudu
při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky

JUDr. Marie Moravcová
tajemnice Rozhodčího soudu
při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky